ΑΡΙΘΜΟΣ 33.366

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἀχιλλεὺς Κωνσταντίνου Γούρας, κατοικοεδρεύων ἐν Πάτραις, ὡς ὑπάλληλος τοῦ πλειστηριασμοῦ,

Δηλοποιῶ ὅτι,

Ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐν Πάτραις τοῦ Δήμου Πατρέων, τὴν δεκάτην ἐνάτην (19ην) Ἰανουαρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου (1964) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιόν μου καὶ ἔξωθι τοῦ Συμβολαιογραφείου μου κειμένου ἐν Πάτραις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοποίμενος ἀριθμὸς 33, ἰδιοκτησίας μου, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 261 τῆς 2 Νοεμβρίου 1963 πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Κλητῆρος Πρωτοδικῶν Πατρῶν Ἀσημάκη Ροδοπούλου, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 212 τῆς 22 Μαΐου 1962 ἐκθέσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος κατασχεθὲν ἀναγκαστικῶς ἐνυπόθηκον ἥμισυ (1)2) ἀδιαιρέτως ἑνὸς ἀκινήτου κτήματος τοῦ διωκομένου ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Ἀριστείδου Θωμοπούλου, ἐμπόρου, κατοίκου Ἀθηνῶν, μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ δένδρων, ὀπωροφόρων καὶ μή, μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ δύο ἀνωγείων οἰκιῶν, ἑνὸς ἰσογείου οἰκίσκου, δύο (2) ὑδατοδεξαμενῶν καὶ μετὰ παντὸς συστατικοῦ καὶ παραρτήματος, κειμένου εἰς θέσιν «Σαμακιά», κατὰ τὴν συνοικίαν Διάκου, περιφερείας Μονῆς Γηροκομείου Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων, ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ μέτρων τετραγωνικῶν εἴκοσι χιλιάδων ἐνεακοσίων τεσσαράκοντα ἐννέα καὶ 10)00 (20.949,10) ἢ ὅσης ἐκτάσεως εἶναι, συνορευομένου, ἀνατολικῶς μὲ ὁδὸν Συνοικίας Διάκου, Μονῆς Γηροκομείου καὶ μὲ λαγγάδι καὶ πέραν τούτου, μὲ κτῆμα κληρονόμων Κ. Ραυτοπούλου, δυτικῶς μὲ περιοχὴν Πρεβαντορίου «Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας», ἀρκτικῶς μὲ δημοτικὴν ὁδὸν Πατρῶν — Συνοικίας Διάκου καὶ πέραν ταύτης μὲ κτῆμα Χρήστου Καποτᾶ καὶ μεσημβρινῶς μὲ δασύλλιον ἰδιοκτησίας Πρεβαντορίου «Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας». Τὸ κτῆμα περιφράσσεται κατὰ μὲν τὰς πρὸς τὰς ἄνω ὁδοὺς πλευρὰς του ἐν μέρει μὲ συρματόπλεγμα, ἐν μέρει δι' ἀκανθωδῶν φυτῶν καὶ ἐν μέρει μὲ μανδρότοιχον καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς πλευρὰς του δι' ἀκανθωδῶν φυτῶν. Ἐπὶ τοῦ μανδροτοίχου κατὰ τὴν ὁδὸν Πατρῶν—Διάκου, εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ, ἐν ἐσοχῇ, ὑπάρχει δίφυλλος μεγάλη σιδηρᾶ θύρα κεντρικῆς εἰσόδου πρὸς τὸ κτῆμα. Ἐντὸς τοῦ κτήματος, εἰς ἀπόστασιν 17 περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ἄνω κεντρικῆς εἰσόδου, κεῖται μία διώροφος οἰκία λιθόκτιστος, ἐπικαλυπτομένη διὰ ξυλίνης κεραμοσκεποῦς στέγης καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἡμιϋπογείου ὀρόφου καὶ τοῦ ἀνωγείου τοιούτου. Ὁ ἡμιϋπόγειος ὄροφος ἀποτελεῖται ἀπὸ χώλλ, ἕτερον δωμάτιον, δωμάτιον λουτροῦ καὶ δωμάτιον μαγειρείου. Τὸ ἡμιϋπόγειον ἔχει δίφυλλον ξυλίνην θύραν καὶ διὰ μικρᾶς κλίμακος εἰσέρχεταί τις εἰς τὸ ἐσωτερικόν, εἰς τὸ χώλλ, ἐπιστρωμένον διὰ λιθίνων πλακῶν, εἰς τὸ βάθος ἔχει παράθυρον ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς ἄλλης. Ἐπὶ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς τοῦ χώλλ ὑπάρχει δίφυλλος ξυλίνη θύρα, πρὸς εἴσοδον εἰς τὸ δεύτερον δωμάτιον, ὅπερ δὲν ἔχει δαπεδόστρωσιν, πλὴν μικροῦ τμήματος πλησίον τῆς θύρας, ἔχει ἓν παράθυρον ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς καὶ ἕτερον ἐπὶ ἄλλης, ἔχει μονόφυλλον ξυλίνην θύραν ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς, πρὸς εἴσοδον εἰς τὸ δωμάτιον λουτροῦ, ἐπιστρωμένον μὲ πλακίδια τσιμέντου καὶ μὲ ἓν παράθυρον. Ἐντὸς τοῦ λουτροῦ εἶναι τοποθετημένος λουτὴρ ἐκ λαμαρίνης καὶ θερμοσίφων διὰ καυσοξύλων. Ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ χώλλ, ὑπάρχει μονόφυλλος ξυλίνη θύρα, πρὸς εἴσοδον εἰς τὸ δωμάτιον μαγειρείου, ἐπιστρωμένον διὰ λιθίνων πλακῶν, ἔχει ἀνὰ ἓν παράθυρον ἐφ' ἑκάστης τῶν τεσσάρων πλευρῶν του, ἔχει ἐντοιχισμένον ἑρμάριον δίφυλλον καὶ νεροχύτην καὶ κτιστὴν ἑστίαν μαγειρείου. Ἔχει ξυλίνην κλίμακα πρὸς ἄνοδον ἐσωτερικῶς εἰς τὸν ἀνώγειον ὄροφον. Αἱ ὀροφαὶ ὅλων τῶν δωματίων τοῦ ἡμιϋπογείου εἶναι ἐξ ὀροφοπήχεων καὶ ἀσβεστοκονιάματος, οἱ τοῖχοι μὲ ἀσβεστοκονίαμα καὶ τὰ παράθυρα φέρουν σιδηροῦν κιγκλίδωμα ἀσφαλείας. Ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς οἰκίας ἐφάπτεται ἡμικυκλικὸν κτίσμα ἐκ λιθοδομῆς μέχρι τῆς στάθμης τοῦ δαπέδου τοῦ ἀνωγείου ὀρόφου, ὅπου τὸ κτίσμα σχηματίζει εἶδος ταράτσας ἢ ἐξώστου, ἐπιστρωμένον μὲ λιθίνους πλάκας καὶ μὲ σιδηροῦν κιγκλίδωμα. Ἑκατέρωθεν τοῦ ἡμικυκλικοῦ τούτου κτίσματος ὑπάρχουν ἀνὰ μία κτιστὴ κλίμαξ, μὲ σιδηρᾶ κιγκλιδώματα, καταλήγοντα εἰς τὴν ἄνω ταράτσαν. Ἐκ τῆς ταράτσας ταύτης διὰ τετραφύλλου ξυλίνης θύρας εἰσέρχεταί τις εἰς τὸν ἀνώγειον ὄροφον. Ὁ ἀνώγειος ὄροφος ἔχει δύο κύρια δωμάτια, χώλλ, ἀποχωρητήριον καὶ μικρὸν χῶρον, ὅπου καταλήγει ἡ ἀνωτέρω κλίμαξ ἐκ τοῦ μαγειρείου. Τὸ χώλλ ἔχει δύο παράθυρα, τζάκι, ἐπὶ δὲ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς του ἔχει θύραν ὁδηγοῦσαν εἰς ἐξώστην ἐκ μπετὸν ἀρμέ, μὲ κιγκλίδωμα. Ἔχει μονόφυλλον θύραν ξυλλίνην καὶ ἑτέραν τοιαύτην, δι' ὧν ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῶν δύο κυρίων δωματίων τοῦ ὀρόφου. Τὸ ἀνατολικὸν δωμάτιον ἔχει τρία παράθυρα, δίφυλλον ἑρμάριον ἐντοιχισμένον, τὸ δὲ πρὸς δυσμὰς δωμάτιον ἔχει δύο παράθυρα καὶ ὅμοιον ἑρμάριον. Τὸ χώλλ ἔχει μονόφυλλον θύραν ὁδηγοῦσαν εἰς μικρὸν χῶρον, ὅπου καταλήγει ἡ ὡς ἄνω κλίμαξ ἐκ τοῦ μαγειρείου, ὁ χῶρος οὗτος ἔχει παράθυρον, νιπτῆρα καὶ μονόφυλλον ξυλίνην θύραν ὁδηγοῦσαν εἰς τὸ ἀποχωρητήριον, ὅπερ ἔχει λεκάνην, καζανάκι, τεπόζιτον ὕδατος καὶ μικρὸν παράθυρον. Τὰ δάπεδα εἶναι ἐκ σανίδων, πλὴν τοῦ ἀποχωρητηρίου, ὅπερ εἶναι ἐν μέρει ἐκ μπετὸν καὶ ἐν μέρει ἐκ σανίδων, αἱ δὲ ὀροφαὶ ἐξ ὀροφοπήχεων μὲ ἀσβεστοκονίαμα καὶ οἱ τοῖχοι μὲ ἀσβεστοκονίαμα. Ἡ οἰκία ἔχει ἐν λειτουργίᾳ ὑδραυλικὴν καὶ ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, καλύπτει ἔκτασιν οἰκοπέδου ἑκατὸν ἕνδεκα (111) τ. μ. περίπου καὶ εἰς τὸ προαύλιον ὑπάρχουν τρεῖς (3) κρῆναι. Δυτικομεσημβρινῶς τῆς οἰκίας ὑπάρχει τοῖχος ἐκ λιθοδομῆς χρησιμεύων διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἐδάφους καὶ τὸν σχηματισμὸν ἐπιπέδου ἐπιφανείας πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἀνατολικῶς τῆς ἄνω οἰκίας ὑπάρχει ἑτέρα διώροφος οἰκία κατὰ τὸ πλεῖστον λιθόκτιστος καὶ ἐν μέρει ὠμοπλινθόκτιστος, ἐπικαλύπτεται διὰ ξυλίνης κεραμοσκεποῦς ἐκ Γαλλικῶν κεράμων στέγης καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἰσογείου καὶ ἀνωγείου ὀρόφου. Ὁ ἰσόγειος ὄροφος ἀποτελεῖται ἐκ δύο (2) δωματίων, ἐπικοινωνοῦντα διὰ θύρας. Τὸ ἓν δωμάτιον, τὸ ἀνατολικόν, ἔχει δάπεδον ἐκ μπετὸν καὶ ὀροφὴν ἐκ σανίδων, ἔχει δίφυλλον ξυλίνην θύραν, δίφυλλον παράθυρον καὶ οἱ τοῖχοι εἶναι μὲ ἀσβεστοκονίαμα. Τὸ ἕτερον δωμάτιον, τὸ δυτικόν, στερεῖται δαπεδοστρώσεως καὶ ταβανίου, ἡ ὀροφή του ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ πάτωμα τοῦ ἀνωγείου ὀρόφου καὶ οἱ τοῖχοι του ἔχουν ἐπιχρίσματα ἡμικατεστραμμένα, ἔχει δίφυλλον ξυλίνην θύραν καὶ ἑρμάριον ἐντοιχισμένον, ἑστίαν ἡμικατεστραμμένην καὶ ἡμικατεστραμμένην ξυλίνην κλίμακα, πρὸς ἄνοδον ἐσωτερικῶς πρὸς τὸν ἀνώγειον ὄροφον. Ἡ οἰκία ἔχει ἐξωτερικῶς κλίμακα μπετὸν ἀρμὲ μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ δαπέδου τοῦ ἀνωγείου ὀρόφου, κατὰ τὴν βορεινὴν πλευράν του, πρὸς εἴσοδον εἰς τὸν ἀνώγειον ὄροφον καὶ ἔχει σιδηροῦν κιγκλίδωμα. Ὁ ἀνώγειος ὄροφος ἀποτελεῖται ἐκ δύο δωματίων, ἐπικοινωνοῦντα μὲ ξυλίνην θύραν. Τὸ ἀνατολικὸν δωμάτιον ἔχει δάπεδον ἐκ σανίδων καὶ ὀροφὴν μὲ ἀσβεστοκονίαμα, ἔχει ξυλίνην θύραν πρὸς τὸν ἐξώστην πρὸς βορρᾶν, μονόφυλλον ξύλινον παράθυρον καὶ δίφυλλον ξύλινον παράθυρον καὶ ἐντοιχισμένον ἑρμάριον. Τὸ δυτικὸν δωμάτιον ἔχει δάπεδον ἐκ σανίδων καὶ ὀροφὴν ἐκ σανίδων, ἔχει μονόφυλλον ξυλίνην θύραν πρὸς τὸν ἐξώστην καὶ παράθυρον καὶ ἐντοιχισμένον ἑρμάριον καὶ ἑτέραν ξυλίνην θύραν πρὸς τὸν ἐξώστην ἐκ μπετὸν ἀρμὲ μετὰ κιγκλιδώματος. Ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δωματίου τούτου, ὑπάρχει ἄνοιγμα, ἄνευ καλύμματος, πρὸς κάθοδον εἰς τὸ ἰσόγειον μὲ ξυλίνην κλίμακα. Οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων εἶναι ἐπιχρισμένοι μὲ ἀσβεστοκονίαμα, ἡ οἰκία στερεῖται ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεως, ἔχει ὅμως κατεστραμμένην ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν. Εἰς μίαν γωνίαν τῆς οἰκίας ταύτης ἐξωτερικῶς ὑπάρχει μικρὸς φοῦρνος ἀγροτικός, ἡμικατεστραμμένος. Ἐν συνεχείᾳ τῆς οἰκίας ταύτης, κατὰ τὴν δυτικὴν πλευράν, ὑπάρχει συνεχόμενος λιθόκτιστος ἰσόγειος οἰκίσκος ἐξ ἑνὸς δωματίου, ἐπικαλυπτόμενος διὰ ξυλίνης στέγης, ἀταβάνωτος, ἄνευ δαπεδοστρώσεως καὶ ἐπιχρισμάτων, μὲ ξύλινον παράθυρον καὶ θύραν, χρησιμοποιεῖται ὡς σταῦλος. Ἡ ἀνώγειος οἰκία μετὰ τοῦ συνεχομένου σταύλου, καλύπτει οἰκοπεδικὴν ἔκτασιν 76 τ. μ. ὡς ἔγγιστα. Τὸ κτῆμα ἔχει δύο ὑδατοδεξαμενάς, δι' ὧν ἀρδεύεται τοῦτο. Ἐπὶ τοῦ βορεινοῦ φράκτου τοῦ κτήματος τὸ κτῆμα ἔχει σιδηρᾶν θύραν εἰσόδου ἐκ τῆς ὁδοῦ πρὸς αὐτό. Ἐντὸς τοῦ κτήματος ὑπάρχουν, 1) 192 ἑσπεριδοειδῆ, ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ λεμονέαι προσβεβλημέναι ἀπὸ κορυφοξήραν, 2) 38 ἀμυγδαλέαι, 3) 93 ἐλαῖαι, 4) 16 συκέαι, 5) 5 ροδακινέαι, 6) 15 ἀχλαδέαι, 7) 4 μεσκολέαι, 8) 2 ροδέαι, 9) 3 καρυδέαι, 10) 6 κουκουναριές, 11) 1 ἀγριοκαστανέα, 12) 2 τζιτζιφιές, 13) 2 μορέαι, 14) 60 πεῦκα, 15) 2 πλάτανοι, 16) 2 εὐκάλυπτοι, 17) 17 κυπάρισσοι, 18) 3 φοίνικες καὶ 19) 1 δάφνη καὶ διάφορα ἄλλα καλλωπιστικὰ δένδρα καὶ θάμνοι, διαφόρου ἡλικίας. Ἐξετιμήθη τὸ κατασχεθὲν ἥμισυ (1)2) ἀδιαιρέτως τοῦ ἄνω κτήματος, μετὰ τῶν οἰκιῶν, ὡς περιεγράφη, ἀντὶ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000). Ὁ πλειστηριασμὸς τελεῖται ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α. Ε. δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 111)1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Πειραιῶς καὶ τῶν κοινοποιηθεισῶν ἐπιταγῶν, ἵνα πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησίν της, κατὰ τοῦ ἄνω διωκομένου ὀφειλέτου, κατὰ κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα τριῶν χιλιάδων ἑβδομήκοντα ἐννέα (163.079), διὰ τόκους δεδουλευμένους δραχμὰς ἑβδομήκοντα ὀκτὼ χιλιάδας ἑκατὸν μία (78.101) μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου 1962 ἐντόκως ἀπὸ ταύτης μέχρις ἐξοφλήσεως, συμμέτρως δὲ μετὰ τῆς συνοφειλέτιδος ἑταιρείας «ΑΡ. Κ. Θωμόπουλος», δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας (3.500) ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην καὶ δι' ἀπόγραφον, τόκους ὑπερημερίας αὐτῶν, κλπ. δραχμὰς δύο χιλιάδας ἐννεακοσίας δέκα ἐννέα (2.919) ἐπίσης νομιμοτόκους, τὴν παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ τὰ ἔξοδα πλειστηριασμοῦ. Ἡ Τράπεζα προσφέρει πρώτην τιμὴν δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται νομίμως διδομένου σημείου κατακυρώσεως κατὰ νόμον, ἕκαστος δὲ δικαιοῦται νὰ προσφέρῃ παρέχων τὴν νόμιμον ἐγγύησιν, τὸ δὲ τίμημα θὰ καταβληθῇ ὁλόκληρον τοῖς μετρητοῖς νομίμως μετὰ τὴν κατακύρωσιν. Ἡ Τράπεζα οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνει ἔναντι οἱουδήποτε, δι' οἱονδήποτε λόγον, οὐδὲ διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν τοῦ κτήματος καὶ ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἀποκτᾷ ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του, εἰμὴ ὅσα ἔχει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ὀφειλέτης. Προσκαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προσέλθωσι καὶ πλειοδοτήσωσι. Τὸ παρὸν ἐγένετο ἐπὶ τριῶν φύλλων χαρτοσήμου, τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 88, ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοποίμενος ἀριθμὸς 33, ἰδιοκτησίας μου, σήμερον τὴν δεκάτην (10ην) Ἰανουαρίου, χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου (1964) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευήν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν καὶ βεβαιωθὲν ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ. Ὁ Συμβολαιογράφος

Α. Κ. ΓΟΥΡΑΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Η ΚΑΛΑΜΑΤΑ στὸ χορὸ τῆς Ἱστορίας»

ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗ

Σημείωμα τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

Ὁ κ. Γιάννης Ἀναπλιώτης, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Καλαμάτας, πνευματικὰ θεριεμένος κι' ἀναστημένος ἀπ' τοὺς θρύλους καὶ τὶς παραδόσεις τῆς Μεσσηνιακῆς γῆς, διανοούμενος μὲ πλατειὰ μόρφωση καὶ καθημερινὴ προσφορὰ στὶς ἐφημερίδες τῆς πατρίδας του (ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄλλη συγγραφική του παραγωγή), θέλησε νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνη του στὴ γενέθλια γῆ, ἐξιστορώντας τὴν πορεία τῶν γεγονότων της. Ἔτσι μᾶς ἔδωσε τὴν «Καλαμάτα στὸ χορὸ τῆς Ἱστορίας», κείμενο ποὺ τὸ χαίρεσαι, τὸ ρουφᾶς. Ἡ ἱστορία — ὑπεύθυνη, ἀντικειμενική, ντοκουμαρισμένη — δοσμένη ἀπὸ λογοτέχνη. Δὲν παραθέτει «νεκρὰ σημεῖα» ὁ Γιάννης Ἀναπλιώτης, ἀριθμούς, ἡμερομηνίες, τοποθεσίες καὶ ὀνόματα. Γεμίζει τὸν ἱστορικὸ χῶρο μὲ τὴ δική του καρδιά, τὴ δική του παρουσία. Κι' αὐτὸ ἔχει τρανὴ σημασία σ' αὐτὰ τὰ κείμενα. Μάστορας τοῦ λόγου, διηγιέται, καταπῶς μιὰ καλὴ παραμυθοῦ στὸ ἐγγόνι της τὸ λόγο τὸν παληό, τὸν μαγευτικό. Ὁ λυρικὸς τόνος στὶς περιγραφὲς γίνεται χρωστήρας, ποὺ θαυμαστικὰ συμπληρώνει τὴ φύση. Πλούσιο λεξιλόγιο — ἀνάλογο τῆς ἐξιστορούμενης ἐποχῆς — ντοπολαλιὰ καθαρή, δημιουργεῖ σελίδα τὴ σελίδα τὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ χρειάζεται γιὰ ν' ἀναπλαστοῦν τὰ γεγονότα, νὰ πάρουν βίωμα καὶ παλμό.

Ἡ ἱστορία, ἀναμφισβήτητα, διδάσκει κι' ὁδηγεῖ. Ἀλλὰ πρέπει, γιὰ νὰ τὸ πετύχῃ, νὰ εἶναι λόγος καθαρὸς καὶ ὡραῖος. Φιλοσοφικὸς στοχασμὸς κι' ὄχι θρῆνος. Πίστη φερμένη ἀπὸ τὴ μάχη καὶ τὸν ἀγῶνα. Κείμενο ζεστό, ποὺ πυρώνει τὴν καρδιά, πρὶν πιλοτάρη τὸ νοῦ στὶς θάλασσες τὶς πλατειὲς καὶ στὰ λιμάνια μὲ τὰ βαθειὰ καὶ ξέβαθα νερά, καταπῶς εἶναι τὸ χτές, εἴτε τὸ κοντινό, εἴτε κεῖνο ποὺ σβήνει στὸν ὁρίζοντα τὸν μακρυνό.

Τέτοια βιβλία, μάλιστα! Δεῖγμα γραφῆς. Τέτοια κείμενα πρέπει νὰ εἶναι καὶ οἱ «σχολικὲς ἱστορίες». Ἔτσι, ποὺ τὸ παιδὶ νὰ συνεπαίρνεται ἀπὸ τὸ Λόγο. Νὰ μαγεύεται. Καὶ νὰ δίνεται στὴν ἱστορία τῆς πατρίδας του, ἀγκαλὰ ὅπως στὴν ἀληθινὴ ποίηση. «Ἡ Καλαμάτα στὸ χορὸ τῆς Ἱστορίας» φέρνει ἕνα μήνυμα καὶ λέει πῶς ἡ ἱστορία πρέπει νὰ γράφεται μόνο ἀπὸ ἀληθινοὺς λογοτέχνες. Ἡ ἐπιστήμη, βέβαια, θὰ κατευθύνη, θὰ περιχαρακώνη τὰ γεγονότα. Ὁ λόγος ὅμως θὰ τὰ «ζωοποιῇ» καὶ θὰ τὰ κινῇ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ

Τὸ βιβλίο, ἔκδοσις «Δίφρου», κυκλοφορεῖ κι' ἀπ' τὸ Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας τοῦ κ. Μάριου Βαϊάνου.

γ. κ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
"ΓΑΛΑΞΙΑ"
ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ:
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΤΣΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΡΤΑΤΖΗΣ
ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΪΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΠΕΡΙΚΛ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ
ΠΑΝΤ. ΠΡΕΒΕΛΑΚΗΣ
ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΛΛΙΓΑΣ
ΔΗΜ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΑΦΝΗΣ
ΔΗΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ
Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ
ΝΙΚΟΛΟ ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ
ΑΡΤΟΥΡ ΚΑΙΣΛΕΡ
Α. ΤΖΟΥΝΣ
ΦΕΝ. ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΥ
ΤΖΕΗΜΣ ΧΙΛΤΟΝ
ΤΖΟΖΕΦ ΚΟΝΡΑΝΤ
ΦΡΑΝΤΣ ΚΑΦΚΑ
ΕΡ ΜΑΝ ΕΣΣΕ
ΑΛΝΤΟΥΣ ΧΑΞΛΕΥ
ΣΚΟΤ ΦΙΤΖΕΡΑΛΝΤ
ΙΓΚΜΑΡ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ
ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΣΤΙΣ ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
ΓΩΝΙΑ —ΤΟΥ— ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
"ΓΑΛΑΞΙΑ"

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΙΝ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ο ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΛΕΥΧΑΙΜΙΑΣ ΟΡΟΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΣΑΛΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΝΕΣΣΕΝΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΣΙΚΗΝ ΚΑΤΑΚΛΥΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. — Ἡ ἴασις τοῦ πάσχοντος ἐκ λευχαιμίας μικροῦ Μπερνὰρ Φερρὰν διὰ χρήσεως τοῦ ὀρροῦ τοῦ ἰατροῦ Νέσσενς, εἰς τὸ Αἰάκιον τῆς Κορσικῆς - πατρίδα τοῦ Μ. Ναπολέοντος - ἔχει προκαλέσει ἀληθῆ σάλον ἐν Γαλλίᾳ καὶ ζωηρὰν συγκίνησιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Οἱ γονεῖς τοῦ πλήρως θεραπευθέντος Μπερνὰρ καὶ ὁ Δήμαρχος τοῦ Αἰακίου ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἰατροῦ Νέσσενς κλινικὴν μετὰ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ ὅπου οὗτος ἤρχισε δεχόμενος ἤδη τοὺς συρρέοντας ἀσθενεῖς καὶ ἐφαρμόζων τὴν θεραπείαν του, ἐνῶ, ἐπιφυλακτικὸν εἰσέτι ἐπὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ φαρμάκου τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἐξέδωκε ἀνακοίνωσιν διὰ τῆς ὁποίας ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ καὶ ἀγγέλλει ὅτι ἀπέστειλεν εἰς Αἰάκιον τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν του ἀρχίατρον κ. Πολέν, διὰ νὰ ἐλέγξῃ ἐπὶ τόπου τὴν θεραπευτικὴν ἀξίαν τοῦ ὀρροῦ.

Εἰς τὸ Αἰάκιον ἔφθασεν ἐν τῷ μεταξύ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν γονέων του ὁ 4ετὴς Ἄγγλος Ἔντουαρντ Μπέρκ, πάσχων ἐπίσης ἐκ λευχαιμίας. Ὁ δρ. Νέσσενς, ὅμως, ὁ ὁποῖος εἶναι, σημειωτέον, αὐτοδίδακτος ἰατρός, τοὺς ἐδήλωσεν: «Ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν πρόκειται νὰ χορηγήσω τὸν ὀρρὸν μου χωρὶς τὴν συνταγὴν τοῦ ἰατροῦ. Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν θεραπείαν αὐτήν, ἐὰν δὲν πάρω ὁδηγίας τοῦ ἰατροῦ. Μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ κάμω διαφορετικά, ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτό».

Ἀτυχῶς, ὅμως, δὲν εὑρέθη οὔτε ἕνας ἰατρὸς εἰς Μπαστιά, ὁ ὁποῖος νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὴν ἔγκρισιν τῆς ὡς ἄνω θεραπείας. Τελικῶς, ὅμως, ὁ ἰατρὸς Σαντονάτσι, ἀπὸ τὸ Αἰάκιον, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκρίνῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ὀρροῦ. Ἡ εἴδησις αὐτὴ ἀνεστάτωσε τοὺς γονεῖς τοῦ μικροῦ ἀσθενοῦς, καθὼς καὶ τοὺς συγγενεῖς πολλῶν ἄλλων ἀτόμων, πασχόντων ἐκ λευχαιμίας. Μέχρι τῆς στιγμῆς, ἑπτὰ παιδιὰ καὶ δύο ἐνήλικες, πάσχοντες ἀπὸ λευχαιμίαν νοσηλεύονται εἰς Αἰάκιον, ἐνῶ καὶ δεύτερος μικρὸς Βρεταννός, ὁ Ντόναλντ Μπρόου, ἔφθασεν εἰς Κορσικήν, συνοδευόμενος ὑπὸ πολλῶν δημοσιογράφων.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐν μέσῳ τῶν ἐλπίδων τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ ἴασις τοῦ μικροῦ Μπερνὰρ εἰς τοὺς πάσχοντας ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, μετεδόθη ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ὀρρὸς ἔχει τεθῆ ἀπὸ τοῦ 1960 εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον ἐν Ἑλβετίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «GN 24», γεγονὸς ὅμως τὸ ὁποῖον ὁ δρ Νέσσενς κατηγορηματικῶς διαψεύδει, ἰσχυριζόμενος ὅτι τὸ «GN 24» εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὸν φάρμακον.

Ἐν ἀναμονῇ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐπὶ τόπου ἀποσταλέντος γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ὅλαι αἱ παρισιναὶ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν ἐκτενῆ ἄρθρα τῶν ἰατρικῶν συνεργατῶν των διὰ τὸν ὀρρὸν Νέσσενς, τὸ δὲ γενικὸν συμπέρασμα τούτων εἶναι (ὡς τονίζουν αἱ ἐφημερίδες «Μόντ», «Κομπά», καὶ «Παριζιὲν Λιμπερτέ»), ὅτι διεξάγεται ἀγὼν μεταξὺ τῶν μεγάλων φαρμακευτικῶν ἑταιριῶν καὶ τοῦ βιολόγου Γκαστὸν Νέσσενς, διὰ τὴν «ἰδιοκτησίαν» τῆς νέας συσκευασίας. Αἱ ἑταιρίαι ἔχουν εἰς τὰ ἐργαστήριά των δείγματα τοῦ ὀρροῦ Νέσσενς, ἀλλὰ δὲν ἀποκαλύπτουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀναλύσεών των διὰ λόγους ἐμπορικοὺς (δηλαδὴ ἐκμεταλλεύσεως). Δυνατόν, συνεπῶς, τὸ νέον φάρμακον νὰ ἔχῃ ἢ καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἀξίαν.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τὸ συμπέρασμα.

Τοῦτο, φυσικά, ὑπόκειται εἰς ἐξέλιξιν, πλὴν τυγχάνει ἰδιαιτέρα ὀντότης ἀπὸ τὴν ὀντότητα τοῦ σώματος. Εἶναι δὲ μία δημιουργικὴ σύνθεσις. Ἀναπτύσσεται, ἐξελίσσεται, προάγεται, μεταπλάσσεται, ἀνυψοῦται. Εἰσάγει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ μεγάλα κεφάλαια τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Τὸ πνεῦμα ἐν στενωτέρᾳ ἐννοίᾳ εἶναι ἡ νόησις, ὁ νοῦς, ἡ σκέψις, ἡ ἱκανότης σχηματισμοῦ ἐννοιῶν, κρίσεων καὶ τῶν συλλογισμῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγίστη εἰδοποιὸς διαφορά, δηλαδὴ τὸ βασικὸν γνώρισμα, ποὺ διαστέλλει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ζῶα. Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ ἀντικρύζει τὸ μέλλον, συγκρατεῖ τὸ παρελθὸν καὶ δημιουργεῖ κατευθύνσεις διὰ τὴν πορείαν τοῦ παρόντος, διὰ τὴν λύσιν προβλημάτων καὶ ζητημάτων τῆς κοινωνικῆς, τῆς ἀτομικῆς, τῆς οἰκογενειακῆς, τῆς ἐθνικῆς, τῆς διεθνοῦς ζωῆς.

Πέραν τούτων, μὲ τὸ πνεῦμα ὁ ἄνθρωπος δημιουργεῖ ἀξίας, θέτει ἰδεώδη πρὸς πραγμάτωσιν καὶ ἰδανικὰ πρὸς ἐνσάρκωσιν. Ἐπὶ πλέον, ἀποκτᾷ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐκτιμᾷ τὰς ἀξίας τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὸ πρέπον μέτρον. Συλλαμβάνει τὰ μεγάλα κεφάλαια τοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ λαμπρὰ ἐπιτεύγματα, αἱ ὑπέροχοι συλλήψεις καὶ κατακτήσεις, ὀφείλονται εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τοῦτο πιστοποιεῖται ἄριστα. Παρατηρεῖ ὁ φιλόσοφος Hessen εἰς ἕνα βιβλίον του: «Μέσα εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, τρόπον τινὰ εἰσορμᾷ ὁ κόσμος τῶν ἀξιῶν εἰς τὴν πραγματικότητα. Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα συλλαμβάνει τὰς ἰδεώδεις ἀξίας. Αὗται εἰσέρχονται ἀπὸ τὴν ἰδεώδη εἰς τὴν πραγματικὴν τάξιν».

Εἰς τὴν ἱστορίαν, ὁ ἄνθρωπος ἀναφαίνεται ὡς μέγεθος πνευματικόν, τὸ ὁποῖον μετέτρεψε τὴν ἐξέλιξιν, ἀπὸ τὴν φυσικήν της θέσιν καὶ τὰ ὅρια, εἰς ἐπίπεδα ἠθικὰ καὶ ἰδανικά.

Ὅπως ὁρίζουν οἱ ψυχολόγοι καὶ φιλόσοφοι ὀρθῶς, τὸ πνεῦμα εἶναι ἕνα εἶδος δυνάμεως καὶ ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὸ νοητικόν, τὸ συναισθηματικὸν καὶ τὸ βουλητικόν, τὴν ἱκανότητα ἀκόμη τοῦ νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ δημιουργῇ πράγματα ἀνωτέρας ἀξίας καὶ σπουδαιότητος.

Ἐπομένως, ὑπὲρ τὴν ὑλικὴν καὶ τὴν σωματικὴν ζωήν, ὑπάρχει ἡ πνευματική, ἡ ἐνεργὸς καὶ σφριγῶσα ζωή. Αὐτὴ διαχωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ ζῶον. Τὸ πνεῦμα καλεῖται νὰ διακυβερνήσῃ τὴν σωματικὴν καὶ ὑλικὴν φύσιν. Αὐτὸ συντελεῖται μὲ τὴν ἠθικήν του πάλην καὶ τὸν ἠθικόν του ἀγῶνα ἔναντι τῶν δυνάμεων τοῦ σώματος, τῶν κατωτέρων ἐνστίκτων. Ἔτσι, τὰ ἠθικὰ ἀγωνίσματα τοῦ πνεύματος καθιστοῦν βαθυτέραν τὴν διαφορὰν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ ζῶα.

Εἰς τὸ μεγάλο πεδίον τοῦ πνεύματος ἐνυπάρχει τὸ πεδίον τῆς Ἐπιστήμης, τῆς Θρησκείας, τῆς Τέχνης, τῆς Φιλοσοφίας, τῆς Λογοτεχνίας. Οὐσιώδη καταξίωσιν εἰς τὸ πνεῦμα προσφέρει ἡ Θρησκεία. Ἀκριβῶς, διότι, λέγοντες Θρησκείαν, ἐννοοῦμεν τὴν κίνησιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος νὰ ἀποκτήσῃ συνειδητὴν σχέσιν μὲ τὸν Θεόν, τὸ ὑπεραισθητόν. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ Θρησκεία κεῖται ἔξω ἀπὸ κάθε ἄλλην ζῶσαν φύσιν. Μόνον τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἀνατείνεται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καθόσον «Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν».

Τὰ μεγάλα κεφάλαια τοῦ πνεύματος καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς θὰ ἴδωμεν κεχωρισμένως εἰς προσεχεῖς συνεργασίας.

Δ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Φιλόλογος

ΟΙ ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ση πρώτη τῆς παιδευτικῆς πράξεως.

Ἄλλοι ὑποστηρίζουν ἢ καὶ μὲ τὶς ποινὲς ποὺ ἐπιβάλλουν πᾶνε νὰ καθιερώσουν τὴν ποινὴ σὰν μέσο ταπεινώσεως τοῦ μαθητοῦ. Ἡ εὐτέλιση τοῦ μαθητοῦ εἶναι γι' αὐτοὺς ὁ σκοπὸς τῆς ποινῆς. Ἡ ποινὴ ποὺ ἀποβλέπει στὴν ταπείνωση τοῦ μαθητοῦ δὲν τὸν διορθώνει. Τοῦ χειροτερεύει τὴ κατάσταση. Τὸν ἐξουθενώνει. Ἠθικὴ ἐξόντωση ἀποτελεῖ ἡ βαρειὰ προσβολὴ γιὰ τὸν νεαρὸ μαθητή. Τοῦ ἀπονεκρώνει τὴν ψυχικὴ διάθεση νὰ ἀντιδράσῃ στὸ ἐλάττωμά του καὶ νὰ διορθωθῇ. Τὸ παίρνει ἀπόφαση, ὅτι δὲν θὰ διορθωθῇ. Τὸ ἠθικό του πτοεῖται. Ἡ ἀπογοήτευση τὸν κυριεύει. Καὶ ἡ δυνατότητά του νὰ πραγματώσῃ τὸν ἑαυτό του θὰ ἀτροφήσῃ, μιὰ καὶ θὰ κυριευθῇ μόνιμα ἕνα ψυχικὸ καθεστὼς ἀπαισιοδοξίας.

☆

Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι οἱ ποινὲς ποὺ φοβίζουν καὶ ταπεινώνουν εἶναι ποινὲς σκληρὲς καὶ δὲν ἔχουν σὰν συνέπεια παρὰ μόνον ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα. Καὶ εἶναι παρατηρημένο ὅτι τὸ φοβισμένο καὶ τὸ ταπεινωμένο παιδὶ θὰ μισήσῃ αὐτὸν ποὺ τὸν φόβισε καὶ αὐτὸν ποὺ τὸν ταπείνωσε καὶ θὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ ἐκδικηθῇ. Ἀκόμη θὰ αἰσθάνεται μιὰ ἐχθρότητα γιὰ κάθε τι ποὺ τοῦ θυμίζει τὰ αἴτια ἢ τὶς ἀφορμὲς τοῦ φόβου του ἢ τῆς ταπεινώσεώς του. Οἱ μεγάλοι θᾶναι κακοὶ γενικά. Καὶ ἡ τάξη, ἡ πειθαρχία, ὁ νόμος πράγματα ποὺ θὰ πρέπει νὰ καταργηθοῦν, νὰ συντριβοῦν. Στατιστικὲς λένε ὅτι οἱ πιὸ μεγάλοι κακοποιοὶ ἦσαν συχνὰ παιδιὰ ποὺ εἶχαν ἀνατραφῆ μὲ ὑπερβολικὴ αὐστηρότητα, ποὺ εἶχαν συντριβῆ ἀπὸ τὴν καταδυναστευτικὴ ἐξουσία τῶν μεγάλων. Τὸ μῖσος καὶ ἡ ἀπειθαρχία εἶναι λοιπὸν ἡ συνέπεια τῆς ποινῆς ποὺ φοβίζει ἢ ταπεινώνει, τοῦ ξύλου καὶ τῆς προσβολῆς. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ἡ σωματικὴ ποινή, ὁ ξυλοδαρμὸς καὶ ἡ προσβολή, ἔχει κάτι ἀπὸ τὴν ἔννοια τῆς ἀνταποδόσεως καὶ ἡ ποινὴ γιὰ κανένα λόγο δὲν πρέπει ν' ἀποβλέπῃ στὴν ἀνταπόδοση. Τέλος δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ξεχνᾶμε ὅτι οἱ προσβολὲς καὶ οἱ σωματικὲς ποινὲς εἶναι πράγματι ἀντίθετα στὸ πολιτισμὸ καὶ τὰ ἤθη τῆς ἐποχῆς μας, στὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καὶ στὸν σκοπὸ τῆς Παιδείας καὶ σὰν τέτοια δὲν ἔχουν θέση στὸ πλαίσιο τοῦ Σχολείου.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
1) ΘΕΙΪΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ 4) ΑΜΜΟ - ΦΩΣ
2) ΝΙΤΡΟΝ ΣΠΙΘΟΥΡΩΤΟΝ 5) ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΟΝ
3) ΦΩΣΦΟΡΑ 6) ΠΑΡΑΘΕΙΟΝ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
ΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 46 — ΤΗΛ. 22—73

REX
ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΕΣ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΜΕΝΕΣ
ΠΡΟΪΟΝ ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΠΑΤΡΩΝ
Γ. Α. ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ - ΤΑΞΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
«ΟΛΥΜΠΙΑ — ΕΞΠΡΕΣ»
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:
Πῶς θὰ ταξιδεύσετε ἢ μεταναστεύσετε δι' ΑΜΕΡΙΚΗΝ — ΚΑΝΑΔΑΝ — ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ — ΕΥΡΩΠΗΝ οἰκονομικώτερα καὶ συντομώτερα.
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ:
Ὁ ΚΑΝΑΔΑΣ δέχεται ἐπισκέπτας ἀπὸ 15)9)63 ἄνευ οὐδεμιᾶς θεωρήσεως.
Ἀντιπρόσωποι Πατρῶν
Κ. ΤΣΙΜΑΡΑΣ καὶ Γ. ΣΟΥΔΑΣ
Ἀράτου 1. — Τηλ. 27-83 καὶ 45-93 — ΠΑΤΡΑΙ

ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ
Sirene
ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ
μετὰ περισσότερα πλεονεκτήματα

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

φοράν, διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ ἡγέτου της Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, ἔδειξεν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς γῆς τὴν καρτερικότητά της καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ της, ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι ἔσφαζαν τὰ γυναικόπαιδά της. Αὐτή, διὰ τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν της, ἔδιδε παντὸς εἴδους βοήθειαν εἰς τὰ γυναικόπαιδα τῶν Τούρκων. Αὐτὸ θὰ πῇ χριστιανικὸς πολιτισμός: νὰ σὲ δέρνουν καὶ νὰ συγχωρῇς. Ὅλοι οἱ χριστιανοὶ δεόμεθα τοῦ Παναγάθου, ὅπως σκορπίζῃ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὸ θάρρος εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Κυπρίων καὶ ὅλοι προσδοκῶμεν, ὅτι, ὅπως ἔλαμψεν ὁ Ἀστὴρ κατὰ τὴν ἁγίαν νύκτα τῶν Χριστουγέννων εἰς τοὺς Παλαιστινιακοὺς οὐρανούς, οὕτω θὰ λάμψῃ τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰς καρδίας τῶν κραταιῶν τῆς Γῆς καὶ θὰ λάβουν οἱ μὲν Ἕλληνες τῆς Κύπρου τὴν ἀνταμοιβήν, τὴν δικαίαν ἀνταμοιβὴν τῶν ὅσων ὑπέστησαν καὶ ὑπομένουν, οἱ δὲ Τοῦρκοι, ἐπίσης, τὴν δικαίαν τιμωρίαν διὰ τὰ ἀπάνθρωπα κακουργήματά των.

Ἐν Σαμαρείᾳ τῇ 30-12-63
Πρωτοσύγκελλος
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ
Ἡγουμ. Ἱ. Μ. Φρέατος Ἰακὼβ

ΓΕΛΙΟ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΖΩΪΑ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τὸ ἑξηκοστὸ ἔτος τῆς ἡλικίας, δίχως νὰ γνωρίσω σοβαρὴ ἀσθένεια. Συνιστῶ σὲ ὅλους τὴν θεραπευτικὴ τοῦ γέλιου.

Ἕνας ἄλλος συγγραφεὺς εἶπε ὅτι θεωρεῖ τὸ γέλιο σὰν μιὰ ἀρετὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Δὲν ὑπάρχει γενικὴ ἐξήγησις γιὰ τὸ γέλιο, ἀλλὰ μιὰ ἔννοια γιὰ κάθε γέλιο. Εἶναι ἕνας μηχανισμὸς ἀπελευθερώσεως, ἕνα εἶδος ἀσφαλιστικῆς δικλεῖδος, ποὺ μᾶς βοηθᾶ νὰ γλυτώσωμε ἀπὸ τὴν ἀσφυξία τοῦ κοινωνικοῦ καταναγκασμοῦ. Μπορεῖ νὰ γελάσῃ κανεὶς ὅπως θέλει. Στοὺς διαφόρους τύπους τοῦ γέλιου οἱ κοινωνιολόγοι καταχωροῦν τὸ στερεότυπο γέλιο, τὸ στατικό, τὸ δυναμικό, τὸ πειθαρχημένο, τὸ καθαρό.

Ὁ Ρενὰν ἔλεγε: «Ἕνας λαὸς εὔθυμος, εἶναι ὁ πιὸ εὔθυμος λαὸς τοῦ κόσμου».

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΤΑ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΧΑΡ. ΚΑΙ ΙΩ. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΠΑΤΡΑΙ Ἑρμοῦ 14 — ΑΘΗΝΑΙ Αἰόλου 68
★
Διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ ἔντυπα πάσης φύσεως
Πρὸς τὸ συμφέρον σας

Γωνιά τοῦ Βιβλίου
Τηλεφ. 23-96
* Βιβλία
* Κάρτες
* Ἀτζέντες
* Ἡμερολόγια
* Παιγνίδια
* Χρήσιμα δῶρα
ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ
ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - ΠΑΤΡΑΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

ΤΟ ΒΟΥΪΣΜΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Τοῦ δημοδιδασκάλου κ. ΗΛΙΑ ΚΟΛΛΙΑ

Ἤθελε νὰ βρέξῃ. Τὸ γύριζε ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τὸ νερὸ ἐπάνω στὰ ταξιδιάρικα σύννεφα καὶ τοῦτο γιατὶ ἤθελε νὰ εὕρῃ κάθε ζωὴ στὸ καλοῦπι της. Ἔτσι κι' ἔγινε. Ὁ χωρικὸς ἦταν ξαπλωμένος στὸ ἀχυρένιο στρῶμα του, τὸ πρόβατο ἀναμασοῦσε τὸν κόπο τῆς ἡμέρας καὶ τὰ παιδιὰ ἡσύχαζαν ἀπὸ τὰ βάσανα τῶν βιβλίων.

Μόνο ὁ γρύλλος δὲν ἤθελε νὰ σταματήσῃ, ἔλεγε κάτι, ποὺ μόνο ἡ σιγαλιὰ τῆς νύχτας μποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ. Ὁ σκύλος, φύλακας πιστὸς τούτης τῆς ἐρημιᾶς, ἀλυχτοῦσε φοβερίζοντας ἐχθροὺς — τὰ φαντάσματα τῆς νύχτας — καὶ ὑποστηρίζοντας ἀφέντικα ποὺ ὁ ὕπνος τὰ καταλάγιαζε μαζὶ μὲ τὸ ὄνειρο τὸ πολυταξιδεμένο, ποὺ στὰ φτερά του ταξιδεύουν χαρὲς καὶ λύπες, λαχτάρες καὶ πίκρες τούτης τῆς ζωῆς.

Καὶ ὅλο τὰ σύννεφα χαμήλωναν. Ἤθελαν νὰ ξαλαφρώσουν. Εὕρηκε καὶ τὴν εὐκαιρία ὁ βοριᾶς. Ἐφοβέριζε, ἄσχημη φοβέρα, τὰ πλατάνια ποὺ ἐβογγοῦσαν μαζὶ μὲ τὰ πνεῦμα καὶ ἀγωνιοῦσαν στὴ δύναμή του. Ἐκεῖνος ἐγελοῦσε, βλέποντάς τα στὸ ἄστραμμα τοῦ οὐρανοῦ, ποὺ καὶ αὐτὸ ἐξέσχιζε τὰ οὐράνια καὶ ἐβροντοῦσε.

Ἀντιλαλοῦσαν οἱ χαράδρες καὶ τὰ φαράγγια ἀπὸ κρότους διαφόρων ἀποχρώσεων, γιορτάζοντας γιορτὴ πρωτάκουστη στὰ αὐτιά μου. Εἶχαν καλέσει στὸ γλέντι τους, τὰ στοιχειὰ τῆς φύσεως, γιὰ νὰ ξεσκάσουν τὴν ἄγρια ἡδονή τους. Μόνο τὸ ποτάμι δὲν εἶχαν καλέσει. Περίμενε αὐτὸ ὑπόμονο καὶ καρτερικό, σὰν τὸν Ἰὼβ στὴ λέπρα του, σὰν τ' ἀγρίμι ποὺ ὧρες ὁλάκερες περιμένει στὴν ἄκρη τοῦ μονοπατιοῦ, νὰ περάσῃ τὸ θήραμά του, γιὰ νὰ κορέσῃ ἔνστικτα καὶ πεῖνες.

Βροντοῦσε ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ βοριᾶς ὑποχωροῦσε. Ἤθελε νὰ βρέξῃ. Πικτὰ σκοτάδια. Μόνο οἱ κορυφὲς τῶν λόφων, γραμμὲς ἁπαλὲς στὸ φόντο, μαρτυροῦσαν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀντοχή τους στὶς θύελλες ποὺ αἰώνια ἡ μοῖρα τοὺς ἔταζε νὰ δέχωνται θύελλες τρανὲς ὅσο τρανὲς εἶναι καὶ τῆς ψυχῆς, ποὺ πιὸ πλέρια δυναμώνουν τὸν ἄνθρωπο καὶ ἀνοίγουν στὰ σκοτάδια του φῶς θεϊκό. Ἔτσι καὶ τώρα περιμένουν τὴν μπόρα σὰν κάτι τὸ μοιραῖο τῆς ἀέναης ζωῆς των, πολύπειρη ἀπὸ τὸν ἄπειρο χρόνο.

Καὶ ἄρχισε ἀπὸ πέρα μακρυὰ ἡ βουὴ τῆς βροχῆς, δυναμώνοντας ὅσο ἐπλησίαζε σὲ τούτους τοὺς λόφους. Ἐρχόταν μὲ θόρυβο ποὺ περισσότερο ἔμοιαζε μὲ πόνο τῶν φύλλων ποὺ πονοῦσαν στὸ πέρασμά της. Τότε ἄρχιζε ἀκριβῶς νὰ βουΐζῃ τὸ ποτάμι. Μὲ καλοῦσαν καὶ οἱ σταλαματιὲς ποὺ ἔπαιζαν παιχνιδιάρικα, στὸ τζάμι τοῦ παραθύρου, κάποιο χορὸ σὲ γοργὸ ρυθμό, νὰ θαυμάσω τὴ βουή του. Ἦταν κάτι τὸ φοβερό. Ἦταν τὸ θολὸ καὶ ἀνήμερο ποτάμι, τὸ φουρτουνιασμένο, ποὺ ὅσο νὰ προσπαθοῦσαν τὰ χαμόκλαδα νὰ τὸ μερέψουν τόσο φούσκωνε γιὰ νὰ βγάλῃ βουΐσμα ἀνταριασμένο.

Ἡ βροχὴ συνέχιζε ἔδινε στὴ λαιμαργία του τροφὴ καὶ ἐκεῖνο ζητοῦσε κόμα.

Ἐπήγαινε τὸ ποτάμι γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὰ νερὰ τῆς θάλασσας καὶ νὰ τὰ θολώσῃ, μὲ θρῆνο γοερὸ ποὺ ἴσως νὰ ἦταν τῆς μάννας — γῆς ποὺ ἔχανε τὸ χρῶμα της στὸ σπρώξιμο τῶν νερῶν τῆς βροχῆς.

Ἐπονοῦσε ἡ μάννα γῆ, καὶ τὸ κλάμμα της τὸ ἔπερνε τὸ πάφλασμα τοῦ ποταμοῦ.

Καὶ ἀκουγόταν ὡς βαθιὰ τὴ νύχτα, ποὺ ὅταν πιὰ τὰ σύννεφα ἔφευγαν ξαλαφρωμένα καὶ ἔξω τὸ μουντὸ φεγγάρι ἔστελνε τὸ λιγοστό του φῶς στὰ νοτισμένα βράχια σὲ διάφορες ἀνταύγειες ἐξωτικές, ζητῶντας νὰ δώσῃ παρήγορο φῶς στὴν ἀπελπισιὰ ποὺ αἰῶνες δίνει ἡ μπόρα.

Ἦταν ἕνας θριαμβευτικὸς ἦχος σὲ ὅλη τούτη τὴν μεγαλοπρέπεια ποὺ μπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ ἡ νύχτα στὴ φύση, ποὺ μυστηριακὰ ἑνώνονταν, βάζοντας τὴ σκέψη σὲ ἔννοιες, πολύπλοκες, ἀνήσυχες καὶ δυνατές.

Τὸ θολὸ ποτάμι ἐταξίδευε, στὸ ταξίδι ἐστηριζόταν ἡ γνώση του. Καὶ ἐγινόταν ἔτσι βουερὸ ὡς τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς γνώσης βουΐζει μὲ λόγια δυνατὰ ποὺ ἔχουν ὡς σκέπασμα τὴ θέληση καὶ τὴ πίστι.

Ἀλλὰ ἦλθε καὶ τὸ ξεψύχισμα, τότε, ποὺ ἡ νύχτα ἔμπαινε πιὸ περισσότερο στὰ μαῦρα της πέπλα. Ξεψυχοῦσε σὰν τὸν ἄνθρωπο, ποὺ διαβάτης σὲ τούτη τὴ ζωή, μετανοιώνει στὰ στερνά του. Ἔτσι καὶ τὸ ποτάμι θολό, φουρτουνιασμένο καὶ ἐγωϊστικό, ἔφθανε ἀργὰ τὴ νύχτα τὸ ξεψύχισμά του. Ζήτησε τὴ συγγνώμη στὸ τέλος του βλέποντας τὴ ματαιότητα τῆς κούφιας ζωῆς. Ἦταν ἕνας διαβάτης ποὺ ἐκυριάρχησε, ἀλλὰ ἔπεσε θῦμα στὰ δολερὰ δίχτυα τῆς νύχτας. Ἐγωϊστικὸ καὶ ἀτίθασο δὲν λογάριασε στὸ δρόμο του, οὔτε καὶ τὰ κυκλάμινα ποὺ στόλιζαν τὶς ὄχθες, κρυφὸ καμάρι τῶν παιδιῶν τοῦ σχολείου. Περνοῦσε βιαστικά, ράθυμο, αὐθάδικο. Νάσου ὅμως ποὺ ἀργοπεθαίνει! Μόνο ἡ κουκουβάγια τὸ συμμερίζεται. Στέλνει τοὺς λυπητεροὺς ἤχους, παρηγοριὰ καὶ βάλσαμο στὸ πόνο τοῦ ψυχοραΐσματος.

Τὰ σύννεφα ταξιδεύουν καὶ ἔχοντας περισσότερο πεῖρα στέλνουν στὸ ἄκουσμα τοῦτο τὴ προφητεία τους: Ὅ,τι ζῇ πεθαίνει καὶ μόνο, πρὸς τὸ παρόν, ἡ μνήμη του μένει.

ΗΛΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑΣ
Δημοδιδάσκαλος

Η "ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΡΥΠΗΤΗ" ΑΙΓΙΟΥ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

γίου Γεωργίου πεζοῦ τοῦ 10 αἰῶνος.

Ἐπὶ τῆς κοιλότητος τοῦ σπηλαίου ὑπάρχουν ἔναντι τῆς Ἁγίας Τραπέζης ζωγραφισμένη ἡ εἰκὼν τῆς πλατυτέρας Παναγίας, κρατούσης εἰς τὰς ἀγκάλας της τὸ θεῖον βρέφος καὶ προσκυνουμένης ὑπὸ δύο ἀγγέλων, ἔναντι δὲ τῆς προθέσεως ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ καθ' ἣν ὥραν εὑρίσκετο ὡς βρέφος εἰς τὴν φάτνη μὲ τὸν Ἰωσήφ, Παναγίαν καὶ ποιμένες ἐν ἐκπλήξει νὰ τὸ παρατηροῦν.

Τὸ ὅλον οἰκοδομικὸν συγκρότημα τοῦ ναοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐξωνάρθηκα συνιστάμενον ἀπὸ ἐξαιρετικὴν στοάν, τὴν ἐσωνάρθηκα στὸ βάθος τοῦ ὁποίου ὑπάρχει σπήλαιον 2Χ3Χ2 μ. μὲ κρήνην ἐκ μαρμάρου, ἐκ τῆς ὁποίας τρέχει ἁγιασμένον νερό.

Τὸ νερὸ αὐτὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖον πίνουν οἱ προσκυνηταί, πίπτει ἐντὸς μαρμαρίνης λίμνης ποὺ ὑπάρχουν πολύχρωμα ψάρια ἁγνὰ σύμβολα τοῦ Χριστοῦ μας.

Δύο ἐπιγραφαὶ τῆς μιᾶς ὄψεως τοῦ ἁγιάσματος μὲ τὰ λόγια «νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν», τῆς ἑτέρας ἐπὶ τῆς εἰσόδου τούτου μὲ τὰ λόγια «ἁγίασον δέσποινα τοὺς τῇ Ζωοδόχου σου πηγῇ προστρέχοντας» καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς μὲ τὴν ἀργυρᾶ κανδύλα ἔμπροσθεν, ἐξιδανικεύουν τὸν προσκυνητήν.

Ὁ κυρίως ναὸς εὑρίσκεται εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον εἰς τὸν ὁποῖον ἀνερχόμεθα διὰ 27 βαθμίδων. Ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς μεγάλης αἰθούσης ποὺ στηρίζεται στοὺς στύλους τῆς στοᾶς τοῦ ἐξωνάρθηκος καὶ περιέχει πολυελαίους, ἄμβωνα, ψαλτήρια, ξυλόγλυπτον ἐπιτάφιον ὡραιότατον καὶ ἄλλα. Τὸ Ἅγιον Βῆμα περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέραμε προηγουμένως εἶναι δεξιὰ τῆς αἰθούσης αὐτῆς, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν κυρίως Ναόν.

Δυτικὰ τοῦ Ναοῦ ὑπάρχει τριόροφον κτίριον χρησιμοποιούμενον τὸ ἰσόγειον διὰ βοηθητικὰς ἐργασίας, ὁ πρῶτος ὄροφος διὰ διαμονὴν προσκυνητῶν ὁ δὲ ἄλλος διὰ ἐξώστην.

Ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ὅλης τῆς περιοχῆς τοῦ Ναοῦ ἡ Θέα πρὸς τὸν Κορινθιακὸν καὶ βουνὰ τῆς Ρούμελης εἶναι μία μαγεία. Ἐντύπωσιν ἐπίσης προκαλεῖ καὶ ὁ ἄνωθεν βράχος ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ κολλημένες μικρὲς καὶ μεγάλες πέτρες κατὰ τρόπον ἰδιόμορφον.

Ἡ Ἁγία εἰκὼν εἶναι πανελληνίως γνωστή. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἑορτήν της ποὺ εἶναι τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινισίμου, λαμβάνει χώραν λιτάνευσις μὲ συμμετοχὴν ἐπισήμων καὶ τῶν κατοίκων ὄχι μόνον τῆς πόλεως Αἰγίου, ἀλλὰ καὶ πλήθους ἐκ τῶν γειτονικῶν καὶ λοιπῆς Ἑλλάδος.

Κατ' αὐτὴν ἡ εὐλάβεια τῶν προσκυνητῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε πολλὰ πολύτιμα δῶρα εἰς χρυσὸν καὶ εἴδη προσφέρονται ὡς ἀφιερώματα.

Ἐκ τῶν τοιούτων ἀφιερώσεων ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας εἶναι σκεπασμένη ἀπὸ ὁλόκληρες σειρὲς κοσμημάτων ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ ἀδαμαντοκολλήτων.

Ἡ ἑορτὴ τῆς «Ζωοδόχου Πηγῆς» κλείνει τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ποὺ ἐναποτίθεται ἡ Ἁγία Εἰκὼν στὸν θρόνον της. Καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ ἀκλόνητος πίστις στὴν Θεομήτορα συντελεῖ ὥστε πολλοὶ πάσχοντες ἀπ' ἀνίατα νοσήματα νὰ εὑρίσκουν τὴν θεραπείαν των.

Ὁ ἔμπροσθεν χῶρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπίπεδα στηριζόμενα σὲ τοίχους ἀντιστηρίξεως, καλύπτεται ἀπὸ ὡραίους κήπους οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ ἐντὸς αὐτῶν καλλωπιστικὰ φυτὰ καὶ ἄνθη παρουσιάζουν κάτι τὸ ἀσύνηθες.

Ἐκ τῶν φυτῶν καὶ ἀνθέων αὐτῶν ποὺ εἶναι γαρδένιες, καμέλιες, δίσκοι, εὐτυχίες, βιγκώνιες καὶ ἄλλα παρέχονται ὑπὸ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ σὲ χαμηλὴν τιμήν.

Ἀπὸ τὸ Ἱερὸν τῆς «Παναγίας Τρυπητῆς» μὲ μία σκάλα μ' ἀρκετοὺς ἀναβαθμοὺς ἀφοῦ διέλθομεν τὴν τοποθεσίαν «Μοίραλη πήδημα», ποὺ εἶναι μία χαράδρα στὴν ὁποίαν ἔπεσε ὁ Μοίραλης κυνηγούμενος ἀπὸ τοὺς Τούρκους χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτε καὶ στὴν ἐποχή μας ἕνας Ἄγγλος ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς μέθης, φθάνομεν διὰ πευκοφύτου ἐκτάσεως εἰς τὰ «Ὑψηλὰ Ἀλώνια», ποὺ ἡ θέα τοῦ τοπείου εἶναι ἐπίσης μία μαγεία.

Μὰ μαγεία εἶναι ὅλη ἡ περιοχὴ τοῦ Αἰγίου μὲ τὴν πλουσίαν ἐξ ἑσπεριδοειδῶν καὶ ἐλαιώνων βλάστησιν τὴν ὁποίαν εἰς δεδομένην εὐκαιρίαν ὅλοι πρέπει νὰ προσκυνῶμεν καὶ νὰ θαυμάζωμεν μὲ τὴν ἐπίσκεψίν μας.

ΒΑΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΧΑΡΤΗΣ
ΤΥΠΟΣ
ΓΡΑΦΙΚΑ
ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΕΝΤΥΠΑ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ
●
"ΤΟΥΛΑΣ - ΜΑΥΡΑΚΟΣ"
ΕΡΜΟΥ 45

ΑΝΕΥ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ
μὲ μηνιαίας δόσεις
ΕΠΙΠΛΑ — ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ
ΜΗΧΑΝΟΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ
ΝΙΚ. Α. ΓΚΙΤΣΗ
★
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐπίπλων καὶ κουφωμάτων
Τέρμα Τέρψης
ΠΑΤΡΑΣ

59 - 13
Μὲ ἕνα τηλεφώνημά σας στὸ 59-13, ἐξυπηρετεῖσθε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο, ἀπὸ τὰ πλέον συγχρονισμένα τῆς πόλεώς μας
ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ
RaPid
ΜΙΑΟΥΛΗ 48

ΧΑΡΤΟΒΙΟΤΕΧΝΙΑ
Β. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ
(Πρώην ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ)
Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ 81 - ΤΗΛ. 21-98
ΠΑΤΡΑΙ
●
★ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
★ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
★ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΧΑΡΤΟΣΑΚΚΟΥΛΩΝ